

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 613

гр. Варна, 15.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разглежда докладваното от Ивелина Влагова Въззивно частно гражданско дело № 20233100500279 по описа за 2023 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Образувано е по повод частна жалба на Ц. Г. Л., вх.№ 7632/31.01.2023г. по регистратурата на ВРС чрез процесуалния и представител срещу Определение № 773 от 18.01.2023г. постановено по ч.гр.д.№ 480/2023г., по описа на ВРС, с което съдът е прекратил производството за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, заведено с вх.№ 3488/17.01.2023г. срещу Н. С. С. и е изпратил същото по подсъдност на РС-Карлово.

В жалбата се твърди, че обжалваният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен и с него се осуетява имуществената защита на заявителя в заповедното производство. Посочва, че съдът е следвало да съобрази нормата на чл.112 от ГПК и интересите на децата, доколкото претендираното със заявлението по чл.410 от ГПК вземане е за издръжка. Счита, че подсъдността по чл.112 от ГПК и по чл.107 от ГПК се явяват специална спрямо общата подсъдност по чл.411, ал.1 от ГПК. Моли обжалваното определение за изпращане на делото по подсъдност на РС - Карлово да бъде отменено и делото да се върне на ВРС за произнасяне по същество по заявлението по чл.410 от ГПК.

СЪДЪТ, след служебна проверка констатира, че частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК срещу обжалваем акт – определение, което попада в хипотезата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК, от страна с правен интерес от обжалване и удовлетворява изискванията за съдържание по чл. 275, ал. 2 от ГПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на обжалване е определение на районния съд, с което на основание чл.411, ал.1, вр. чл.118, ал.2 ГПК е прекратено инициираното пред него производство по чл.410 ГПК

поради липса на компетентност съобразно правилата за местна подсъдност в заповедното производство.

От данните по ч.гр.д. № 480/2023г. по описа на ВРС, 33-ти състав, се установява, че районният съд е сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, по образец за парично вземане за издръжка на заявителя в качеството му на законен представител.

За да изпрати делото на Районен съд – Карлово, сезираният Варненски районен съд се е позовал на разпоредбата на чл.411, ал.1 от ГПК, според която заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес на длъжника Н. С., а това видно от посочването в т.5 от заявлението, както и с оглед направената служебна справка в НБД - това е гр.Карлово.

Настоящият състав намира постановеното определение за правилно и законосъобразно.

Уредбата на местната подсъдност в заповедното производство е императивна и не е обусловена от волята на заявителя. Касае се за специална, установена от закона подсъдност, която не може да бъде дерогирана от страните и съда. За спазването ѝ съдът следи служебно – чл.411, ал.1 изр.1-во от ГПК. Изключенията от тази подсъдност могат да бъдат установени само от закона като такова е предвидено например в чл.411, ал.1 изр.2-ро ГПК.

Заповедното производство е специално по отношение на исковото производство и не препраща към общите правила на ГПК, с изключение на изискванията за съдържание на заявлението /изрична препратка чл.127, ал.1 и 3 и чл.128, т.1 и 2, установена в чл.410, ал.2 ГПК/. С оглед на това в заповедното производство са неприложими правилата на общата местна подсъдност, регламентирана в част Втора, раздел II на ГПК, в това число чл.112 от ГПК. Последната може да намери приложение в исковото производство, ако се стигне до образуването на такова в някоя от хипотезите на чл.415, ал.1 от ГПК.

В случая постоянният адрес на ответника/длъжник е в населено място, попадащо в съдебния район на Районен съд – Карлово, а не на сезирания Варненски районен съд, поради което и законосъобразно, с оглед разпоредбите на чл.411, ал.3, във вр. с ал.1 изр.1-во от ГПК делото е изпратено на местно компетентният съд по постоянния адрес на длъжника.

Въз основа на изложените фактически и правни съображения съдът намира частната жалба за неоснователна. Обжалваното определение е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 773 от 18.01.2023г. постановено по ч.гр.д.№ 480/2023г., по описа на ВРС, с което съдът е прекратил производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на РС-Карлово.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд с частна

жалба в едноседмичен срок, който за жалбоподателя започва да тече от получаване на съобщението за постановяването му, на основание чл. 274, ал. 3, т. 1 от ГПК.

На основание чл. 7, ал. 2 от ГПК препис от определението да се връчи на страната.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____